c-* est illa. Unde non potuit hoc intelligere ecclesia/nisi in christo
diuinitatez intellexisset. Christus enim homo natus est in ea:
Christus autē deus fundauit eam. Et ne hoc videak alicui in/
credibile/cōfirmat per scripturas/dicens: a Dominꝰ nar
rabit: id est narrauit: b In scripturis populorū: id
est p scripturas expo/
sitas ⁊ directas ad po
pulum. c Et/in scri/
ptur/ principū ho
rum qui fuerūt in
ea:id est moysi et p/
phetarum ⁊ apostolo
rū:qui omnes sunt in
ecclesia numero ⁊ me/
rito.

a Dōminꝰ narrabit in scriptu/
b ris pōpulozꝫ:et p̄ncipū hoz
c d ꝗ †fuerūt i ea.†Sicūt lętātiū
e omniū:habitatio est in te.
Cāticū psalmi filijs choze i

Vl. †facti sūt
Vl. †Cāq̄ io/
cūdatoris ha/
bitatio omniū

Doxaliter * deus: Heb.xj.c.Eccl.xxiiij.a.Qui creauit me requieuit
in tabernaculo meo. Fundauit/in virtutibus: sicut ciuitatē
vel templū. Ipsa enim fuit ciuitas summi dei: vt superius di/
ctū est. Ipsa templū veri salomonis: De cuius fundatiōe.iij.
Regl.v.d. Pręcepit rex vt tollerēt lapides grandes/lapides
preciosos in fundamentū templi: id est virtutes eminentes in
fundatiōe beatę marię. Nec mirū:qz vt dicit.j.Paral'.xxix.
a. Neqz em̄ hoi parat habitatio:sz deo. a Dominꝰ nar/
rabit in scripturis ⁊c.q.d.in multis scripturis narratur et
prędicit de beata virgine: scz b Populorū et princi/
pum. Eccl.xxxviij.c. Narratio eorū in filijs taurorū. Item
Eccl.vj.d. In multitudine p̄sbyterorū prudētiū sta:⁊ sapiētię
illorū ex corde cōiungere: vt omnē narrationem dei possis au/
dire. Populos possumꝰ vocare paupes prophetas:sicut fuit
amos. Principes ꝓ ditiores ⁊ nobiliores:sicut dauid ⁊ esai/
as. Vel/populorū:id est gentilium:quia sibyllinis versibus
est p̄dicta:et Job q̄ gentilis fuit. c Et principū:id ē pro/
phetarū de iudęis. Vel principes dicunt ęditores scriptura/
rum: vt ꝓphetę ⁊ euangelistę ⁊ apostoli: Populi ꝓ exposi/
tores eiusdem: vt Hieronymꝰ et Augustinꝰ ⁊ alij. Vel popu/
li dicunt sancti alij ab apostolis: Principes ꝓ apostoli. Pſ.
Pſ.44. Cōstitues eos p̄ncipes sup omnē terrā. Et hi omnes d Fu/
erunt in ea: id est concordes fuerūt in laude beatę virginis.
In ea/ nō ꝓtra eam/ vt hęretici:nec extra eā/sicut philosophi.

Tertia pars e Sicut lętantiū. Tertia pars: vbi de ęterna beatitudine
paucis cōcludit.q.d. multa de ciuitate dei quę est ecclesia di/
cta sunt. Sed in hoc est finis ⁊ cōsūmatio: quia in ecclesia fīt
suam superiorē partem: scz in ecclesia triūphante/est perfecta
⁊ ęterna lętitia. Hoc est qd̄ dicit: Sicut lętantiū omniū
habitatio est in te/ O tu sion superna. Qd̄ sic legit: Ha/
bitatio omniū est in te sicut lętantiū:id est omnes illi q̄
habitant in te/ iocūdi sunt et vere lętant. Et est hic/sicut/ex/
pressiuū ꝓitat/nō nota similitudinis. De hac lętitia/Esaię.lj.a.
Cōsolabit dnꝰ sion: gaudiū ⁊ lętitia inueniet in ea. Et post in
eodē capitulo.d. Venient in sion laudātes:et lętitia sempiter/
na super capita eorum: gaudiū ⁊ lętitiam tenebūt/⁊ fugiet do/
Pſ.15. lor ⁊ gemitus. Pſ. Adimplebis me lętitia cū vultu tuo: Hoc
est:sion superna quādo te videbo facie ad faciem. Potest ex/
poni de beata virgine: fīt qd̄ hunc versum cantat ecclesia/di/
cens: e Sicut lętantiū omniū/nostrū/habitatio est in
te/sancta dei genitrix. In forti enim munitione habitant ho/
mines securi ⁊ lęti:in infirma autez sunt timidi. Item in ma/
gna munitione ⁊ opulenta multi:in maxima omniū est spes et
refugiū: Sic ad beatam virginē omnes cōfugere debent: quę
est turris fortissima et inexpugnabilis/⁊ terribilis inimicis vt
castrorum acies ordinata: Cantl.vj.a. Opulenta est virtutū
et gratiarū abundantia:quia gratia plena:⁊ etiā gloria plena.
Maxima aūt est charitatis amplitudine/ qua omnes ample/
ctitur. Unde cantat ei ecclesia: Sub tuum p̄sidium confugi/
mus sancta dei genitrix ⁊c. Bene cōpetit ei quod de filio suo
dicit Deut.xxxiij.a. Dilexit populos:omnes sancti in manu
eiꝰ sūt. Propter hoc bū dicit: Sicut lętantiū:quia ex his
omnibꝰ multa est lętitia his qui ad eam ꝓfugiunt. Esa.lxvj.c.
Lętamini cum hierusalē: ⁊ exultate in ea omnes qui diligitis
eam. Nos possumus ⁊ debemus ei dicere illud Judith.xv.c.
Tu gloria hierusalē/tu lętitia israel/tu honorificentia populi
nostri/quę fecisti viriliter ⁊c.

Expositio Pſ.LXXXVII.

Omine deus salutis meę. Titulus. Canticū
psalmi filijs choze in finem pro melech ad
respōdendum in/
tellectus eman is/
raelitę vel ęcraitę.
In p̄cedenti psalmo
ęgit d ciuitate cęlesti:
In isto agit de ꝓpara
tione vię qua itur ad
illam.s. de passiōibus
christi ⁊ sanctoꝝ. Et i/
uitat ad imitationē dominicę passionis in hilaritate:⁊ cōcor/
di charitate: Hoc vult dicere titulus. Sciendū enim est:sicut
supra potuit aduerti/q̄ in psalmis illis vbi in titulo apponit
psalmus/significat q̄ ille psalmꝰ agit de operatione. Ubi aūt
apponit canticū:q̄ ibi agit de spirituali lętitia. Ubi autē po/
nit vtrūqz: sicut hic:insinuat q̄ de vtroqz agit. Unde potest
defacili modo intelligi titulus. Iste enim est sensus eius. Hic
psalmus/ dirigit nos in finem:id est ī illā cęlestem ciuita/
tem: de qua in p̄cedenti psalmo habuimꝰ: Et est canticum
psalmi:quia monet nos ad operādū in lętitia spirituali. Et
cantat filijs choze:id est imitatoribus passionis christi/qui
debent esse quasi chorus per lętam imitationē passionis :re/
spondens p̄centori christo/qui primus incępit pati voluntā/
rie ⁊ cum lętitia: vt nos eum in hoc imitaremur: Hoc ē quod
hic addit: ꝓ melech ad respondendū. Melech enim
interpretat chorus. Cantat ergo psalmus iste filijs choze
ꝓ melech:id est,p choro:ad respondendū.i. vt ipsi cō/
corditer ⁊ alacriter respondeāt p imitationē passiōibꝰ christi:
Fīt qd̄ dicit.j. Pet.ij.d. Christus passus est p nobis/vobis
relinquēs exemplū vt sequami vestigia eiꝰ. Et hic est intel/
lectus eman.i.cohęredū christi. Eman em̄ interp̄tat fra/
ter eiꝰ. Et addit:israelitę vel ęcraite.i.aduenę: qz illi qui
sunt fratres dñi ⁊ cohęredes ipsiꝰ christi/ sunt veri israelitę.i.
solū deū intentiōis oculo in suis operibꝰ considerātes:⁊ sunt
aduenę in hoc mūdo. Unde.j. Pet.ij.b. Obsecro vos tanq̄
aduenas ⁊ pegrinos abstinere vos a carnalibꝰ desiderijs. Et
eorū est intellectus talis: qz intelligunt q̄ respondere debent
christo passo ⁊ cōpati ei: vt p multas tribulatiōes possint pue
nire de hac miseria vbi sūt aduenę ad ciuitatē suā cęlestē. Sic
q̄ patet titulꝰ. Patet etiā intentio q̄ est monere nos vt christi
passionē imitemur. Modꝰ. Quadriptitꝰ est psalmꝰ. Primo
christus loquēs ī p̄sona serui p̄cat auxiliū/ referens se p̄tēptū
ab inimicis. Secūdo dicit quid amici eius in passiōe fecerūt:
ibi: Longe fecisti. Tertio ostendit quibꝰ opa sua nō p̄sint:
ibi: Nunquid mortuis facies mirabilia. Quarto lo/
quens in p̄sona ecclesię/ostendit quāta in suis membris susti/
neat:ibi: Et ego ad te. Primo q̄ christꝰ orās dicit: f Do
mine deꝰ/ formę serui auctor/ g Salutis meę/corpo/
ralis ⁊ spūalis. h In die.i.in p̄speris: i Clamaui/in
oratiōe. k Et nocte.i.in aduersitate: l Coram te:id est
in beneplacito tuo: vel ,p his impetrādis quę sunt coram te.i.
ꝓ cęlestibus:⁊ nō ,p terrenis. Vel/ in die ⁊ nocte.i. pseue/
ranter. Et ostendit hic christus illa cōcurrisse in sua oratione
quę necessaria sunt: Ostendit enim se orare pie/pseuerāter/,p
se/⁊ ad salutē. Pie/cum dicit: Domine deus.i. potens et
bonus:hęc est fidei p̄fessio/qd̄ est pietat/. Ad salutē/cū dicit:
Salutis. Pro se/cū dicit: Adeę. Perseuerāter/cū dicit: In
die ⁊ nocte ⁊c. Et qz talis oro solet ī petrare: Jō p̄cludit:
Intret in p̄spectu

Allegorice

Doxaliter

Doxaliter/ dicit aīa q̄ peccati infirmitate se sentit grauatā
fuisse. f Dñe/metuēde :deus/colēde. g Salutis meę
auctor/dator/amator/ꝗstitutor/ęlator/⁊ p̄seruator. Act.iij.
b. Nō est in aliquo alio salus. Esa.xliij.b. Ego sū/ego sū dnꝰ
et absq̄ me nō est saluator. h In die/p̄speritatis. k Et
nocte/aduersitatis. i Clamaui coram te:qz tā ex ,p̄speri/
tate q̄ ex aduersitate qñq̄ nascūt morbi aię:q̄s a dño necesse

Necessaria in omni oratione

Allegorice ☙ a ¶Intret in cōspectu tuo oratio mea.q.d.exquo talis est oratio mea/debet intrare:nec debet repelli. Sed qz oratio maxima efficacia habet ab hūilitate(Unde Eccli.xxxv.d. Oro humiliatis se nubes penetrabit)hūilitate allegat/cum subiūgit. b ¶Inclina aure tua ad precē meā. Cū enim dicit/ inclina/precē innuit esse ima z hūile. Postea ostendit qre orat. Primo: qz in passione multa mala sustinuit aia eius. Unde dicit: c ¶Quia repleta ē malis anima mea. Malis dico: nō culpe/sed pene. Dia enim christi cōpatiēs corpori/repleta est pena z dolore: Unde dixit Matth.xxvj.d.Tristis est aia mea vsqz ad mortē. Secūdo ondit q nō tm in aia: verūetiā in corpe vū pena aie nata est/penam sustinuit. Unde addit: d ¶Et vita mea.s.corpalis: e ¶In iferno appropinquauit.i.morti exposit⁹ sum:sicut ille q̄ est in morte/pe infernū est. Postea ostēdit q nō tm tormēta:sed z cōtumelias passus est.Sap.ij.d.Cōtumelia z tormēto interrogem⁹ eum. Et primo:quia iudei dicebāt/q necessitate z nō volūtarie moriebat.Unde dicit: f ¶Estimatus sum/a iudeis. g ¶Cum descendētibus in lacū.i.sicut vnus de illis qui necessario z inuiti descendūt p morte: in lacū.i.in pfūdū inferni.Tale estimabāt cū dicebāt/Matth.xxvij.c.Alios saluos fecit: seipsum nō potest saluū facere. Secūdo:qz dicebant eum esse sine adiutorio dei. Unde addit: h ¶Factus sum sicut homo sine adiutorio.s.dei.Propter hoc dicebāt:Matth.xxvij.e.Cōfidit in deo/liberet nunc eū si vult:dixit enim:quia filius dei sum.Sed ostēdit q non ita erat vt illi estimabāt.Unde addit: i ¶Inter mortuos liber/a coactione: et ita primū fuit falsū. Liber/a peccato:et ita non sine dei adiutorio:qd̄ nunqz subtrahit nisi p peccatū.Sed licz ita essem liber:tm estimatus sū: ☙ Sicut vulnerati.

Moraliter ✱ est curari: Et ideo in vtroqz necesse est clamare ad dominū.Esa.xxj.c.Venit mane z nox:si quēritis querite.

- Multiplex morb⁹ nascitur ex
  - Prosperitate
    - Supbia.Daniel.iiij.f.Nōne h ē babylon ciuitas magna quā ego edificaui in robore fortitudīs meę:j.Timoth.vj.d.Diuitib⁹ hui⁹ z.
    - Luxuria z homicidiū simul:sic habet.ij.Regū.xj. de dauid: qui cū in hierusalē remansisset/cōmisit adulteriū cū bersabee:z homicidiū de vria.Ezech.xvj.f.Hęc fuit iniqtas sodome/saturitas panis z ocio. Hiere.v.b. Saturaui eos z mechati sunt:z in domo meretricis luxuriabant.
    - Ingratitudo z dei obliuio.Osee.xiij.b.Adimpleti sūt z saturati sūt:z eleuauerūt cor suū z obliti sunt mei.
    - Apostasia.Prouerb.xxx.b.Tribue tm victui meo necessaria: ne forte satiat⁹ alliciar ad negandum.
  - Aduersitate
    - Accidia.Sap.ij.a.Exiguū z cum tedio est tempus vite nostre.
    - Pusillanimitas.Leuit.xxvj.f.Terrebit eos sonitus folij volantis.
    - Suspitio mali.ij.Machab.v.b. Suspicatus est rex societatē deserturos iudeos.
    - Desperatio. Ben.iiij.b. Maior ē iniquitas mea q̄z vt veniā merear.
    - Fuga. Job.x.b. Uidit lupū venientē z fugit.
    - Taciturnitas mala.Amos.v.d. Prudens in tpe illo tacebit:qz tempus malū est.
    - Apostasia. Eccli.xxvij.b. Stult⁹ vt luna mutat. Et post sequit: Nouissime puertet os suū:et in verbis suis dabit scandalū.Luc.viij.b.Tēpore temptatiōis recedunt.
    - Furtū z piuriū. Prouer.xxx.b.Aut egestate cōpulsus furer z piurē nomen dei mei.

a ¶Intret in cōspectu tuo oratio mea: inclina aure tua ad precē meā. † Quia repleta ē malis aia mea: z vita mea i inferno appropinquauit. † Estimatus sum cū descendētib⁹ in lacū: factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber.

Al. † Quia

Al. † approp quabit

Al. † Deput

a ¶Intret in cōspectu tuo oratio mea/ac si sit quedā psona allegās p me. Unde Glo.ē notāda q̄ dicit h: Uirt⁹ magna pure orationis hic notat: que q̄si quedā psona ad deū intrat z mādatū pagit quo caro puenire nequit. Dicit ergo: Intret z. Nō arceat vt excōicata ab ecclia celi/q̄lis est oratio diuitū q̄ nolūt audire paupes: vel lege miscōdia p̄cipientē. Prouer. xxviij. b.Qui declinat aures suas ne audiat legem/ oratio ei⁹ erit execrabil.i. nō intrabit ecclesiam celi in conspectu dei. Nō enim decet angelos sanctos introferre pphanas voces: nec ianitor celi leprosas orationes admittit. Tobias/interpretat bon⁹: cui dicit Tob. xij.c. Ego obtuli orationē tuā dño. Eccli.xxxiij.c. Qui adorat deū in oblectatione suscipiet:z deprcatio illi⁹ vsqz ad nubes p̄pinq̄bit:Oratio hūiliātis se/nubes penetrabit.Et.j. Nō discedet donec altissim⁹ aspiciat. Hoc ē qd dicē: Intret i cōspectu tuo. Uidet enim oratio a dño quasi psona:z audit quasi vox. Unde sequit: b ¶Inclina aure tua ad precē meā. Dicit singularit/precē:qz illd vnū est petendū: de quo Luce.x.g. Porro vnū ē necessariū. Ps. Unā petij a dño. Quid aūt eū moueat ad deprcandū/subiūgēdo declarat: c ¶Quia repleta ē malis aia mea.q.d.ideo deprcor:qz mala futura p̄uideo/z q̄z districte iudicabit dnis. Job.ix.b.Si habuero quippiā iustum nō respōdebo:sed meū iudicē deprcabor. Aię aūt cupidoz z auarozū nō sē repletę bonis:sz p̄sentib⁹ q̄ diligūt:et sibi falso successura pmittūt:sicut ille Luc.xij.c. qui dicebat: Dia habes multa bona posita i annos plurimos z. Sic dicūt i corde q̄ de se p̄sumūt/siue de scientia/siue de sanctitate/siue de diuitijs:de quib⁹ hic loquebat/Sap.ij.b.Venite z fruamur bonis q̄ sūt. Boni aūt replēt animā suā malis: sic p̄cipit/Hiere.xxxj.d.Statue tibi speculā/pone tibi amaritudines/dirige cor tuū. Hoc etiā manifeste exponit/cū subiūgit: d ¶Et vita mea i inferno appropinquauit. Nō dicit mors:sed vita. Si enim dū viuim⁹ descendim⁹ meditādo ad infernū:nō descendem⁹ illuc in morte. Esa.xxxviij.b.Ego dixi in dimidio dierū meorū vadā ad portas inferi. Job.xxxviij.b. Nūquid apertę sunt tibi portę mortis:z ostia tenebrosa vidisti:- f ¶Estimat⁹ sum/a meipso p timore. g ¶Cum descendētib⁹ in lacū/inferni: De q̄ Esa.xxiiij.d.Cōgregabunt in cōgregatione vni⁹ fascis in lacū:z claudent ibi i carcere. Cant.iiij.b. Uadā ad montē myrrhę.i. ad cumulū pęnarū inferni. h ¶Fact⁹ sum sicut hō sine adiutorio.i. cogitaui z posui quasi si essem in statu illo damnādoz/ quib⁹ nullū erit auxiliū:quib⁹ dicit Esa.x.a.Quid facietis i die visitationis z calamitatis delonge venietis:- Ad cui⁹ cōfugietis auxiliū:- Et per tales cogitationes:factus sum. i ¶Inter mortuos liber.i. ita caueo mihi a peccato:et veniā peto a deo/q̄ in morte liber ero a culpa/et tandez a pena. Liber fuit beatus Martinus/qui dicebat diabolo insidianti: Quid hic agis cruenta bestia:- Nihil in me funeste repies. Nō tamē de hac libertate presumens extollor: sed timens / factus sum: ✱ Sicut vulnerati

Ps.26.

Uel aliter: f ¶Estimat⁹ sū/a malis/dicit vir iustus. g ¶Cū descendētib⁹ i lacū.i.reprob⁹ z vilis. Sap.v.a. Nos insensati vitā illoz estimabam⁹ insaniā:z finē illoz sine honore. h ¶Fact⁹ sū sicut hō sine adiutorio. Qui nō hz pecuniā adiutricē vel possessiones/videt inops.i.sine ope vl adiutorio: Nā talis nō hz amicos. Et dicit/sicut:qz i veritate nō ē sine adiutorio/cū deū habeat adiutorē. Unde quomodocūqz de ipo sentiāt vel loquāt hoies:pōt illud dici Esa.l.c. Dnis de⁹ auxiliator me⁹:et ideo nō sū cōfusus. Talis fit i ¶Inter mortuos liber:qz i morte qui pctōres trahūt ad captiuitatē inferni:liber euolat ad regnum.ij.Corinth.iij.d.Ubi spiritus dni ibi libertas. Itē nō est liber inter viuos aliqs:qz oes debēt tributū morti. Sed minus liberi sūt mali:qz inter peccatores q̄si inter mortuos seruientes peccato/debēt semetipsos totos inferno. Estimat⁹ sū etiā ab eis hypocrita z papelard⁹. Et hoc ☙ Sicut vulnerati

Aliter

Allegorice ✠ a Sicut vulnerati. In hoc notat tertia cõtumelia: qz eos criminosum estimauerũt. Vulnerati enim dicunt illi q̃ ppter sua scelera vulnerant z occidunt. Tale estimauerũt christũ/suspẽdẽtes eũ inter latrones. Vnde Esa. liij. d. Et cũ iniquis deputat ẽ. Et iterũ ia mortuũ vulnerãtes. Vnde Job. xix. f. Vnus militũ lãcea latus eius aperuit. Vnde in hymno cãtat. Quo vulneratus insuper mucrone dirę lanceę. Et dicit dira lancea/cum tũ dicat: Dulce lignũ/dulces clauos: Et hẽ: qz magna fuit crudelitas mortuũ vulnerare. Quarta cõtumelia fuit: qz dicebãt q̃ nõ resurgeret. Vnde addit: b Dormiẽtes i sepulchris quos nõ es memor amplius. s. vt illos tam cito suscites: qz tale eũ estimauerũt: posuerunt custodes ad sepulchrũ z signauerũt lapidẽ ne discipuli eius furarent corpus illius: z dicerẽt eũ surrexisse: sic dicit Matth. xxvij. g. Et ondit q̃ nõ impune tulerũt iudei istas cõtumelias: qz nõ ipsi christo sed sibiipsis nocuerũt. Vnde pena eorũ subiũgit: f Et ipsi/iudei: de manu tua repulsi sunt: qui me sine adiutorio tuo esse putauerũt/adiutorio manus tuę priuati sunt/ cadẽtes in foueã quã fecerũt. Ostẽsis cõtumelijs/ostẽdit se passum esse tormentũ mortis. Vnde dicit: g Posuerũt me. i. tale quid fecerũt mihi: q̃ facto/positus sũ/ h In lacu inferiori. i. i infermo. Et lacũ describit/cũ addit: In tenebrosis z i vmbra mortis. Vel sic: g Posuerũt me in lacu. i. i crucis torcular. Lacus enim dicit torcular: vt habet Marci. xij. a. Vineã pastinauit hõ z fodit lacũ. i. torcular: sicut habet Matth. xxj. d. Et fodit in ea torcular. i Inferiori. i. vilissimo tormẽto. Hui rei typus erat ioseph: q̃ dicit Gen. xl. c. Hic innocẽs in lacũ missus sum. i. in carcerẽ. Sil'r p daniele figuratũ est hoc: q̃ vt dicit Daniel. vj. e. missus est in lacũ leonũ. k In tenebrosis. i. i sepulchro: qd̃ significatũ ẽ Jone. ij. a. vbi dicit/q̃ erat ionas in ventre ceti tribus diebus z tribus noctibus. l Et in vmbra mortis. i. in morte carnis. Mors enim carnis/vmbra est verę mortis: sicut huius mortis vmbra est somnus. Unde mors christi z etiã sanctorũ dicit somnus/eo q̃ breuis ẽ. Christus enim tertia die resurrexit: z sancti parũ afflicti in morte/statim requiẽ intrãt eternã. Viere. xxxj. e. Quasi de somno suscitatus sũ: z somnus meus dulcis mihi. Ostẽdit aũt q̃ nõ tm̃ mortẽ: sed z oia tormẽta ante mortẽ passus ẽ: Vnde subiũgit: m Sup me cõfirmatus ẽ furor tuus. i. visus es vehemẽter z pfecte iratus mihi. Et qre: Quia o Et oẽs fluctus tuos. i. oia tormẽtorũ genera: p Induxisti sup me. Jone. ij. b. Omnes gurgites tui z oẽs fluctus tui sup me transierũt.

Moraliter ✠ a Sicut vulnerati dormiẽtes in sepulchris: q̃rũ nõ es memor amplius. q. d. reputaui me q̃si vnũ de mortuis in peccato. Quidã dormiũt vulnerati in sepulchris: quorũ deus ẽ memor: vt martyres z alij sancti: qz in memoria eter-
Ps. iii. na erũt iusti. Gen. viij. a. Recordatus est dns noe post diluuiũ scz tribulationũ. Sed eorũ q̃ moriunt i peccato/nõ est dns me-
Ps. 9. mor amplius: qz Ps. Perijt memoria eorũ cũ sonitu. Isti etiã vulnerabũt gladio dni ancipiti i iudicio: de q̃ Job. xix. d. Fugite a facie gladij: qm̃ vltor iniqtatũ est gladius. Et tũc dormient somnũ sempiternũ i sepulchris inferni. Luc. xvj. f. Mortuus est diues: z sepultus i inferno. f Et ipsi de manu tua repulsi sunt. Manus dni valida z fortis est: et ideo q̃s pijcit de manu sua/longe pijcit. s. vsqz i infernũ: quos aũt tenet i manu/fortiter z inseparabiliter tenet. Sap. iij. a. Justorũ aie i mãu dei sũt: z nõ tanget illos tormentũ mortis.

Aliter ✠ a Sicut vulnerati/intus in conscietia gladio peccati: de quo Eccli. xxj. a. Quasi rhomphea bis acuta omnis iniquitas. b Dormientes. i. quiescentes: z a meritorio ope cessantes. c In sepulchris/hypocrisis: quę sicut sepulchrũ exterius niteret: z intus celat putredinẽ z fetorẽ. Unde Matth. xxiij. c. dicit dominus: Ve vobis scribe z pharisei hypocritę: quia similes estis sepulchris dealbatis: qui deforis parent hominibus speciosa: intus autem plena sunt ossibus mortuorum: sic z vos aforis q̃dẽ paretis hominibus iusti: intus aũt pleni estis hypocrisi z iniqtate. Signant aũt dñi hoc/scribis z pharisęis: qz istorũ vitiũ frequentes ẽ in clericis. d Quorũ nõ es memor/ad remunerãdũ opa eorũ q̃ bona videt. Matth. vj. a. Attẽdite ne iusticiã vrãz faciatis coram hoibus vt videami ab eis: alioqn mercedẽ nõ habebitis apud pẽz vrm q̃ i cęlis ẽ. e Amplius. q. d. iã recępeist mercedẽ suã: Matth. vj. a. Et amplius nihil mercedis habebũt. f Et ipsi de manu tua repulsi sunt: hic per reprobationẽ: z i futuro repellent p dãnatioẽ/qm̃ illis dicẽtibus: Dñe dñe/nõne i noie tuo dęmonia eiecimus: z in noie tuo virtutes multas fecimus: dicet eis: qz nunqz noui vos/Ecce ĩmemoratio. Discedite a me q̃ operamini iniqtatẽ/Ecce repulsio. Et hęc verba habent Matth. vij. d. g Posuerũt me: sz falsa fuit positio. h In lacu inferiori. i. in pfũdo laci. Lacus ẽ mũdus: aq̃ eius sũt labiles diuitię: pisces sũt curę mũdanę. Sup hũc lacũ/sũt natãtes z nauigãtes. Natãtes sũt actiui: qz intrãt aq̃ vsqz ad aias eorũ: z pisces mordẽt eos. Nauigãtes vero sũt ꝓtęplatiui. In pfundo autẽ huius laci sũt absorpti z submersi p peccatũ: sic dicit in Ps. In/ Ps. 68.
fixus sũ in limo pfundi. k In tenebrosis/ignorãtię l Et i vmbra mortis. i. i peccato. In his ponũt viri iusti a detractoribus. Sed hęc ẽ falsa positio: in q̃ dns pmittit suos exercitari: vt videat finis patiẽtię eorũ. Ipse vero adhuc dicet: Cedat tpus/qm̃ in die iudicij veritas oibus declarabit. Hoc dicit Job xxviij. a. Tẽpus posuit tenebris. q. d. tpe positiõis merita oim sunt occulta/z q̃si in tenebris: sed z his tenebris posuit tpus: qz nõ semp durabũt. Et addit: Et vniuersorũ finẽ ipse cõsiderat. s. quõ tpe positiõis exercitabũt. Et q̃d inde cuilibet ꝓcludetur/subiũgit: Lapidẽ q̃z caliginis z vmbrã mortis diuidet torrẽs a tplo pegrinãte. Lapis caliginis ẽ ignorãtia z incertitudo status. Umbra mortis ẽ peccatũ q̃d iustis a detractoribus iponit. Populus pegrinãs sũt iusti: q̃ nõ habẽt hic manẽtẽ ciuitatẽ/sz futurã inqrũt: Heb. xiij. c. Torrẽs ẽ impetus iudicij q̃ dicet: Cedat tpus et diuidet oia ista a sctis. Sz interim dicit vir iustus: m Sup me cõfirmatus ẽ furor tuus. In pfuri enim vita boni sp sunt i afflictiõe z laboze. Job. vj. b. Hęc mihi sit cõsolatio vt affligẽs me doloze nõ parcat: nec ꝓdicã sermonibus sãcti. Heb. xij. b. Flagellat oẽm filiũ quẽ recipit. Et dicit: Sup me. i. ad hũiliãdũ me. ij. Cor. xij. b. Et ne magnitudo reuelationũ extollat me: datus ẽ mihi stimulus carnis meę angelus sathanę q̃ me colaphizet. n Cõfirmatus. i. sil'r firmatus i corpe p laborẽ: i aia p timorẽ. Job. xxxj. c. Semp q̃si tumẽtes sup me fluctus timui deũ: z pondus eius ferre nõ potui. Hoc ẽ qd̃ sequit: o Et oẽs fluctus tuos induxisti sup me. Fluctus dicit q̃si fluẽtes ictus. s. q̃ vexat: sz nõ vulnerat/imo lauat. Tales sũt dni p cussiões. Esa. xlviij. d. Justicia tua sicẽ gurgites mars. q Lõge fecisti. Secũda ps vbi ondit q̃d amici eius in passiõe fecerũt. Quidã enim fugerũt timore. Unde dicit: Lõge fecisti notos meos a me. Matth. xxvj. f. Tũc discipuli oẽs relicto eo fugerũt. Quidã fugerũt corde etiã: qz illũ peccatorẽ putauerũt. Unde dicit: r Posuerũt me abomiationẽ sibi. Job. xix. c. Stulti q̃z despexerũt me. Quidã autẽ tradidit eũ. s. iudas. Unde dicit: s Tradit sũ/a discipulo. Luc. xxij. e. Juda/osculo filiũ hominis tradis? Et ostẽdit quare ita dereliquerũt eũ.

✠ Prima causa fuit

Moraliter/pot dicere vir iustus i tribulatiõe positus: vel claustrũ ingressus. q Longe fecisti: mutata fortuna: notos meos a me. Unde Job mutata fortuna/ait: Job. xix. b. Fratres meos lõge fecit a me: z noti mei q̃si alieni recesserũt a me: dereliqrũt me pxinq̃ mei: z q̃ me nouerãt obliti sũt mei. Viere. xij. b. Fres tui z domus pris tui z ipsi pugnauerũt aduersũ te. s. obloquẽdo z vituperando factũ tuũ. Unde seqt: r Posuerũt me abomiatiõz sibi. Prouer. xxix. d. Abominant iptj eos q̃ i recta sũt via. Prouer. xiij. d. Detestant stulti eos q̃ fugiũt mala. s Tradit sũ z nõ egrediebar. Justus tradit a dno

✠ ad penas. Viere.

Allegorice

Moraliter

Al. + Tamq̃ Al. + sepulchro Al. + meministi eorũ Al. + repulsi Al. + infimo

a b c d e f g h i k l m n o p q r s

+ Sicut vulnerati dormiẽtes in + sepulchris quorũ non + es memor amplius: et ipsi de manu tua + repulsi sũt. + Posuerũt me in lacu + inferiori: in tenebrosis et in vmbra mortis. + Super me cõfirmatus est furor tuus: et omnes + fluctus tuos induxisti sup me. Longe fecisti notos meos a me: posuerunt me abominationem sibi. Traditus sum

Al. + In me cõfirmata est indignatio tua Al. + + suspẽsiones tuas

Allegorice ✠ Prima eā fuit: qz nō ostēdebat potentiā suā: Unde dicit: a Et nō egrediebar. i. nō ꝓpalabā exterius/qm̄ deus erā. Habacuk. iij. a. Cornua in manib⁹ eius. s. cornua crucis: ibi abscondita ē fortitudo eius. Esa. xlv. c. Vere tu es deus abscondit⁹. Secūda causa fuit defect⁹ fidei ī ipsis. Unde dicit: b Oculi mei. i. apli: q̄s diligebā/sicut hō diligit oculos suos: c Lāguerūt/ꝛ infirmati sunt: d Pre inopia/fidei. Econtra dicitur/Jaco. ij. b. Diuites in fide ꝛ hēredes regni. Et quid inter hec fecerit/ostēdit: qz. s. ad deū recurrit: Unde dicit: e Clamaui ad te dñe. Matth. xxvij. f. Exclamauit voce magna/dicens: Heli/heli/ꝛc. Et. j. Clamās voce magna emisit spm̄. Et ostēdit q̄ oratio eius nō fuit vacua a bonis oplibus/q̄ ex obediētia patris fecit: Unde dicit: g Tota die expandi ad te. i. ad p̄ceptū tuū: h Man⁹ meas. i. opa mea. Et ad lām: man⁹ extēdit ī cruce. Esa. lxv. a. Extēdi man⁹ meas tota die ad populū incredulū. Roma. x. d. Tota die expādi man⁹ ad ꝓplm̄ non credentē sed cōtradicentē mihi. Prouer. j. c. Extēdi man⁹ meas ꝛ non fuit qui aspiceret.

Al. ꝛinfirmati sunt

a et nōn egrediebar: oculi mei
b ꝛlanguerūt pre inopia. Clā-
c maui ad te domine: tota die
f expandi ad te manus meas.
g Nūqd mortuis facies mira-
h bilia: aut medici ꝛsuscitabūt
i et confitebunt tibi: Nūquid
m narrabit aliquis in sepul-
chro misericordiam tuam: et
n veritatem tuā in perditione:

Moraliter ✠ ad pēnas. Hiere. xx. b. Seduxisti me dñe ꝛ seduct⁹ sū: fortior fuisti ꝛ inualuisti. Job. ix. c. Terra tradita est ī man⁹ ipij. Nec egredit: qz nō ꝗdicit volūtati dei et hui⁹ traditioni. Ps̄. Qm̄ ego in flagella parat⁹ sum. Job. vj. b. Hēc mihi sit cōsolatio vt affligens me dolore nō parcat: nec cōtradicā sermonibus sācti. Itē tradit a seipso: qn̄ intrat claustꝝ: ꝛ tradit corp⁹ ꝛ aiaz ꝛ volūtatē suā in potestatē alteri⁹. Et q̄ sic se tradit/nō ad horā se tradit: sic mlti q̄ in seculo vna die faciūt pēnitētiā ꝛ alia die dimittūt. Unde dicit/ a Et nō egrediebar. Aliq̄ tñ apostatātes egrediūt. Exo. xij. d. Null⁹ vīm egrediat ostiū dom⁹ suē vsqz mane. Mane est moz viri iusti/in qua incipit ei dies ēna q̄ noctem nō habebit. Usqz ad hoc mane nō est egrediēdū de religione vel de pēnitētia. Josue. ij. c. Qui ostiū dom⁹ suē egressus fuerit/sanguis ipsi⁹ erit in caput eius ꝛc. Hoc dictū fuit raab. Dom⁹ ipsi⁹ raab/ꝓmo meretricis: sed postea sanctē matronē/ pēnitētia est. Hēc aūt sunt facienda ꝛ tolerāda in spe retributiōis ēternē: Unde bñ subdit: b Oculi mei. s. affectus ꝛ intellect⁹: c Lāguerūt ꝗ inopia/illaꝝ verarū diuitiarū ad q̄s habeo oculos leuatos. Ps̄. Ad te leuaui oculos meos q̄ habitas ī cēlis. Deut. xxxiij. d. Oculi⁹ iacob in tra frumēti ꝛ vini. Sed qz spes q̄ differt affligit aiaz: Prouer. xiij. b. dicit: Oculi mei languerūt ꝗ inopia. Cant. v. c. Adiuro vos ꝛc. si inueneritis dilectum vt nuncietis ei/ quia amore langueo. Ut autē a languore isto me sanares ꝛ desiderū meū impleres: e Clamaui/in orone. Hoc est ꝗ eos q̄ tacēt ī oratione. Ps̄. Tacui/dū clamarē tota die. f Ad te/nō ad surda equora vt idola. i. mūdi potestates. Esaię. xlv. d. Rogāt deū nō saluantē. Clamaui/Ecce intensio oronis ꝛ deuotio. Ad te/Ecce finis ꝛ itētio. g Tota die/Ecce pseuerātia. h Expādi ad te man⁹ meas/Ecce elemosyna pura ꝛ pia intentiōe facta: q̄ debet eē comes oronis. Threñ. iij. e. Leuem⁹ corda nra ad dñm cū manib⁹ ī cēlos. j. Timoth. ij. c. Volo viros orare in omī loco leuātes puras man⁹. Tob. xij. b. Bona est oratio cū ieiunio ꝛ elemosyna ꝛc. Cū dicit: expādi/notat largitatē ꝛ charitatē/q̄ ad oēs debet se extēdere. Cū dicit: ad te/notat purā intentionē. i Nūquid mortuis. Tertia pars vbi ondit christ⁹ q̄b⁹ nō ꝓsint opa sua. Licz em̄ ꝓ oib⁹ passus sit p sufficientiā: tñ ei⁹ passio nō omib⁹ ꝓfuit p effectū: quia nō malis. Unde dicit: Nūquid mortuis facies mirabilia: Mortuis corde fecit mirabilia: qz quosdā resuscitauit in resurrectiōe filij. Sed mortuis corde nō fecit mirabilia: qz facta nō ꝓfuerūt eis. l Aut medici suscitabūt ꝛc. Apli multos suscitauerūt: vt dicit Act. ix. g. Dixit petrus: Thabita surge: Et illa aperuit oculos: et viso petro resedit. Unde manifestū ē q̄ hēc intelligi oportet de mortuis in peccatis. Et sic eodem mō exponet allegorice et moraliter. Et de illo mortuo p̄cipue intelligit ad quē dñs inuitat⁹ noluit venire: vt habet Job. iij. g.

Ps̄. 37.

Ps̄. 122.

Ps̄. 31.

Tertia pars

Dicit ergo sic christus ad patrē: i Nūquid mortuis. i. obstinatis in peccato qui se peccantes excusant: facies mirabilia. i. nūquid talibus ꝓderūt opa tua: q. d. nō. Sunt aūt quidā tales qui se mortuos recognoscūt: sed dicūt q̄ se adhuc emēdabūt/ qñ sat⁹ in peccato vixerūt. Cōtra quos bñ subiūgit: l Aut medici nūquid suscitabunt istos mortuos: et suscitati ꝗfitebunt tibi: Medicos possum⁹ intelligere: fm Glo. vel malos vl bonos. Sūt enim mali medici. s. sapientes huius seculi: q̄ mortuos ī peccato deliniūt/impunitatē vel saltē longā vitā ꝓmittēdo. Et h cōcordat hebraice veritati q̄ hz/ Gigātes: vbi nos habem⁹/medici. Et gigātes sūt sapiētes mūdi/alti in supbia/magni ī terra. Et hi nō suscitabūt a peccato mortuos. Boni ꝗo medici siue gigātes/st boni p̄lati ꝛ p̄dicatores: q̄ alti in scia/magni ī vita/fortes in ope/viuētes possūt regere ꝛ curare: sed nō mortuos suscitare/qd̄ soli⁹ gr̄ę dei est. Unde Job. vj. e. Demouenit ad me nisi pr̄ me⁹ traxerit eū. De his ergo dicē: Aut medici: siue boni siue mali: nūquid suscitabūt: ꝛ suscitati cōfitebunt tibi: q. d. nō. Et possunt dicere adhuc: Et si nō possū a medicis suscitari vt cōfitear: tñ dū in morte peccati iaceo deū laudabo: et sic placebo ei/ꝛ placabo eū. Cōtra h̄ est qd̄ sequit: m Nūquid narrabit aliq̄s existēs in sepulchro/peccati: misericordiam tuā: q. d. nō. n Et veritatē tuā in ꝓditione. i. in cōuersatiōe peccati: q. d. non. Ponit miscōia ꝛ veritatē: qz hēc sunt vniuersę vię dñi/quib⁹ cōmēdabilis ē de⁹. Sed miscōia p̄cedit adtēperamētū ꝗitatis. Et hēc nō cōgrue narrant a pctōrib⁹ iacētib⁹ in sepulchro ꝛ ī ꝓditiōe peccati. Unde in Ps̄. Pctōri autē dixit de⁹: q̄re tu enarras iusticias meas: Posset ꝛ adhuc dicere aliq̄s ex ipsis: ꝛ si nō narro/tñ cogscā ꝗitatē. Cōtra qd̄ dicē:

Al. ꝛexuscitati

Al. enarrab

De pe. dis. ꝛ. porro. circa

Ps̄. 49.

✠ Nūquid cogno.

Moraliter

i Nūqd mortuis ꝛc. Sz adhuc pōt alit exponi moralit vt dicat vir iust⁹: Nūquid mortuis. Supra dixerat: Clamaui ad te dñe: tota die expādi ad te man⁹ meas: qd̄ de oroe iūcta op⁹ miscōię exposuim⁹: q̄ duo debem⁹ facere instāt assidue: tota die/hui⁹ vitę: qz p⁹ diē istā nō licebit nobis aliqd facere. Et si orauerim⁹/ vt a pēnis/si ī eis sum⁹/liberemur/nō exaudiemur. Job. ix. a. De oportet opari opa eius q̄ me misit donec dies est: venit nox qñ nemo pōt opari. Hoc innuit cū dicit: Clamaui: ꝛ tota die expādi ad te man⁹ meas: qz nūqd mortuis facies mirabilia: aut medici suscitabūt ꝛc. q. d. nō faciet mirabilia opa miscōię tuę mortuis/cū ad te p̄ dolore tormēti clamabūt: sic nec diuēs petēs guttā aq̄ exaudit⁹ ē: Lucā. xvj. f. Nec medici q̄ntūcūq̄z sapiētes suscitabūt mortuos: vt ad hāc vitā redeāt: vt ꝓfiteāt tibi pctā: ꝛ opa faciāt pnię. Propt h̄ dicē Eccs. ix. c. Qdcūq̄z pōt man⁹ tua instanter opare: qz nec op⁹/nec rō/nec scia/nec sapia erūt apud inferos q̄ tu ꝓperas. Esa. lv. b. Quērite dñm dū inueniri pōt: iuocate eū dū ꝓpe ē. Nec credat aliq̄s q̄ etiā laudādo deū possit ventā ꝗpetrare post mortē: qz nō ita erit. Unde subiūgit: m Nūqd narrabit aliq̄s in sepulchro miscōiā tuā ꝛ vitatē tuā ī ꝓditiōe: Nō. Ps̄. Nō mortui laudabūt te dñe: neqz oēs q̄ descēdūt ī ifernū: Immo pot⁹ deū blasphemabūt. Unde Apoc. xvj. d. Blasphemauerūt hoies deū ꝓpt plagā grādinis: qz magna facta ē vehemēt. Glo. In inferno positi q̄uis sciāt se ꝓ merito puniri: dolebūt tñ q̄ de tantā potentiā hz q̄ eis plagas inferat: Et h̄ est blasphemia. Itē in sepulchro positi mortui nō narrāt dei miscōiā: sz casu suo narrāt dei iusticiā quā tūc sentiūt: Et dicūt illō Eccl. xxxviij. c. Memor esto iudicij mei: sic em̄ erit ꝛ tuū: mihi heri et tibi hodie. In ꝓditiōe aūt ēnę pēnę non narrāt ꝗitatē dei: qz de ipsa dolēt. Et. j. Regl. ij. b. dicit: Impij in tenebris cōticescēt. s. a laude dei: sed nō blasphemia: vt dictū est. Hēc autē merito eueniēt eis: qz hic ignorauerūt dei misericordiā ꝛ veritatē. i. se ignorare ostēderūt/nō q̄rēdo miscōiā/dū fuit temp⁹ miserēdi: nec timendo iusticiā antęqz feriret. Unde bñ sequit:

Ps̄. 115.

✠ Nūquid cognoscent

a Nūquid cognoscentur in tenebris/peccatorū: mirabilia/opa/tua: q.d.nō. b Et iustitia tua/nūquid cognoscetur/in terra obliuiōis. i. in pctō in quo obliuiscunt pctōres deū: q.d.nō. Ista expositio satis ē moralis.

Moraliter * a Nūquid cognoscent in tenebris/peccatorum et inferni/mirabilia tua: ⁊ iustitia tua in terra obliuiōis. i. cor de peccatoris qui oblit⁹ ē dei creatoris sui: q.d.nō cōgnoscent: ⁊ ideo ignorātes peribūt. Job. iiij. d. Quia

Al. toblita

a Nūquid cognoscent in tenebris mirabilia tua: et iustitia tua in terra obliuionis?

b
c
d
e Et ego ad te domine clāma

null⁹ intelligit: in ēternū pibūt. Esa. v. d. Propterea duct⁹ est ꝓ plus me⁹ captiu⁹: qz nō habuit scientiā. Mirabilia aūt dicit ēstū ad misericordiā dei q̄ mirabilis est. Ps. Mirificauit misericordiā suā mihi in ciuitate munita. Et alibi: Mirifica misericordias tuas. Ibi require quō miscōia dei mirabilis est ⁊ in peccatorib⁹ ⁊ in iustis. Ūñ nō dicit hic: Nō erūt mirabilia in tenebris: sed dic: q nō cognoscent: qz sic dicit Job. j. a. Lux ī tenebris lucet: ⁊ tenebrę eā nō cōprehēderūt. Sup illo ꝓbo: Aut medici suscitabūt: notāda ē distinctio: qz ad litterā/Eccli. xxxviij. a. Honora medicū ꝓpter necessitatē:

Ps. 30.
Ps. 16.

Bon⁹
- Deus pater. Job. v. c. Ipse vulnerat ⁊ medetur: percutit et man⁹ eius sanabūt.
- Christ⁹. Matth. ix. b. Nō ē op⁹ valētib⁹ medic⁹.
- Spūsanct⁹. Hiere. viij. g. Nūquid nō est resina in galaad/aut medicus nō est ibi?
- Angelus. Tob. xj. c. dixit raphael ad tobiā: Lini sup oculos ei⁹ ⁊c.
- Euāgelista. Col. iiij. d. Salutat vos lucas medic⁹.
- Theologus. Esa. iij. b. Nō sum medic⁹: ⁊ in domo mea non est panis.
- Zelator aiaꝝ. Hiere. viij. g. Nūquid resina non est in galaad/aut medic⁹ non est ibi?
- Cōfessor. Eccli. xxxviij. a. Impingua oblationē ⁊ da locū medico. i. sis ei obediens.
- Cōsolator. Eccli. xlvij. c. Erūt folia eius in medicinā. i. verba in cōsolationē.

Et medicus

Mal⁹
- Diabolus. Sap. j. d. Nō est in illis medicamentū exterminij nec inferoꝝ regnū. In vita patrū dicit q apparuit diabolus cuidam patri portans ampullas ⁊c.
- Magus. Sap. xvij. b. Promittebāt timores ⁊ perturbatiōes se expellere ab aia languēte.
- Adulator. Geñ. l. a. Pręcepitq seruis suis medicis vt aromatibus cōdirent patrē. Adulatores cōdiūt patres. i. ꝑlatos.
- Doctor qui non facit qd docet. Lucl. iiij. d. Medice cura teipsum.

Quarta pars c Et ego ad te domine clamaui. Quarta pars: vbi enumerat quę christus in suis mēbris sustinet. Et ponit hic respōsio chori: de qua ꝑdictū est ī titulo/q debent membra respondere per compassionē ⁊ tolerantiā tribulationū capiti tribulato. Christus ergo qui prius in psona capitis de sua passione locutus est quasi ꝑcentor: hic in persona membrorū respōdet: Et ego/ne cum illis mortuis perirem: d Ad te domine clamaui/qui potes mortuos suscitare ⁊ infirmos curare. Et quia clamorem sequit gratia/quę in oratione impetrat/addit: f Et mane: id est in tēpore grę. g Oratio mea pueniet te/venturū ad iudiciū. Licz autē ecclesia ⁊ mēbra christi hic gratiā habeant: tamē multa mala ⁊ tribulationes multas patitur: Quorū primū est dilatio eius: quod petit in oratiōe: Unde dicit: i At quid domine repellis orationem meā: q.d. ex quo grāz habeo/cito impetrare deberē qd oro: Ut quid/q̄/repellis orationē meā: quę repelli videt dū differt qd petit. Differt aūt vt ardenti⁹ appetat. Idem etiā ꝑ alia verba replicat/cū addit: k At qd auertis faciē tuā a me: qz nō das qd volo/cū nō expediat qd peto. Secūdū ē

* pauptas mēbrorū

c Et ego ad te dñe clamaui. a Moraliter/hęc omnia eodē modo pōt dicere vir pnitens: quilibet etiā hō siue prelat⁹ siue ali⁹ debet talis eē vt vere possit dicere: Et ego ⁊c. Ego: nō dic vicari⁹ me⁹/vl cōuent⁹ me⁹: d Ad te: nō ad lites ⁊ iurgia. e Clamaui/nō declamaui: iuxta illō: Dū tu declamas romę/ꝑne/ste relegi. Ps. Voce mea ad dñm clamaui. Mea: nō vicaria. f Et mane/cōtra eos q dormiūt vsq ad p̄/mā. g Oro mea/christiana: ⁊ mihi vtilis/nō petens vltionem vel pecuniā. h Pueniet te/iudicantē/non te miserentē: quia vt dicit in Ps. Misericordia eius ꝑueniet me. Sap. xvj. d. Oportet ꝑuenire solem ad bñdictionē tuaz. Ps. Mane astabo tibi ⁊c. Augustin⁹. Turpe est christiano si eum radius solis in lecto inueniat ociosum. Item/Mane: id est ī prima ętate: Extunc eñ debet homo se oratiōi ⁊ dei seruitio adaptare. Threñ. iij. c. Bonū ē viro cum portauerit iugū ab adolescentia sua. Joel. ij. d. Cōgregate paruulos ⁊ sugentes vbera. Et notandū q multa bona legunt facta in mane.

Moraliter

Ps. 58.
Ps. 5.

Mane eñ
- Lex data fuit. Exo. xix. c. Mane inclaruerat et cęperūt audire tonitrua ⁊c.
- Datū fuit mānā. Exo. xvj. c. Mane ros iacuit per circūitum castrorū.
- Victi sūt hostes isrl. j. Regl. xj. c. Saul ingressus ē castra in vigilia matutina: ⁊ percussit āmō vsqdū incalesceret dies.
- Submersi sunt egyptij. Exo. xliij. f. Factū est in vigilia matutina ⁊c.
- Laudant auiculę: Job. xxxviij. a. Ubi eras cū me laudarēt astra matutina?
- Abscōdunt ferę. Ps. Ortus est sol ⁊ cōgregati sunt: ⁊ in cubilib⁹ suis collocabunt.
- Nox fugit. Ro. xiij. d. Nox ꝑcessit: dies autem appropinquauit. Exquo ergo sic clamaui: i At quid domine repellis orationē meā? Et supra dicta est vna causa. s. vt ardentius petat dilatū. Sunt autē ⁊ alię plures causę quare repellit oratio.

Ps. 105.

Repellit oratio
- Quia sera: vt fatuaꝝ ꝓginū. Matth. xxv. a. Clausa ē ianua: nouissime aūt veniūt ⁊ reliq ꝓgines/dicētes: Dñe dñe api nobis ⁊c. Nescio vos.
- Quia falsa. Matth. vij. c. Nō oīs qui dicit mihi dñe dñe: intrabit ī regnū cęlorꝝ.
- Quia excōmunicata. Prouerb. xxviij. b. Oratio eius erit execrabilis.
- Quia sordida. Esa. j. d. Incensū abominatio ē mihi ⁊c. Man⁹ eñ vrę sanguine plenę sunt.
- Quia cruenta: Lucl. ix. g. Dis dicim⁹ vt descendat ignis de cęlo ⁊ consumat illos? Et sequit q dñs increpauit eos/dicēs: Filius hominis nō venit animas pdere: sed saluare.
- Quia inutilis. ij. Corl. xij. c. Propter qd ter dominū rogaui vt discederet a me ⁊c.
- Quia nimis breuis. Lucl. xj. b. Si pseuerauerit pulsās ⁊c. Et. ī. Propt ī probitatē ei⁹ surget ⁊c.
- Qz caret alis. s. elemosyna ⁊ ieiunio: Deut. xxxij. b. Sic aqla ꝓuocās ad volādū pullos suos ⁊c. Tob. xij. b. Bona ē oro cū ieiunio ⁊ elemosyna.
- Quia fit ꝑ idigno: Hiere. vij. d. Noli orare pro ꝓplo hoc: neq assumas ꝑ eis laudē ⁊ orationē: neq obsistas mihi: qz nō exaudiā te.
- Quia friuola: Job. xxxv. d. Non eñ frustra audit deus.
- Quia indeuota. Aug⁹. Qui indeuot⁹ (dicit de⁹. orat/iudiciū sibi postulat. Repellere ꝓo orationē idē ē qd facię auertere: De q subiūgit: k Auerti faciē tuā a me. Dñs auertit faciem a malis ⁊ turpib⁹ ⁊ horribilibus. Abacuk. j. c.

* Nūdi sunt

pauptas mẽbroꝝ tã corporalis q̃ etiã spũalis: qz quidã parũ habent de gratia: Unde dicit christus ꝓ corpore z membris: a Paup sum ego: rebus z gratia. Tertiũ est labor: Uñ addit: b Et in laboribus. Et hoc/ c A iuuentute mea. s. a tpe abel. Tunc eñ fuit iuuẽtus ecclesię: z extũc semp fuit eccĺa in multis tribulatiõib⁹/q̃si inẽ malẽũ z incudẽ. Uñ alibi in Ps. Sępe expugnauerũt me a iuuẽtute mea. Quartũ ẽ varietas z mutatio fortunę. Uñ dicit: d Exaltatus autẽ hũiliat⁹ sum. Cũ eñ videt ecclesia q̃si in sũmo: tũc surgit tribulatio q̃ ipsã depimit: Et ex hoc sequit ꝓturbatio. Uñ addit: Et cõturbatus sũ.

Al. †Inops †Ps. 128. Al. †cõfusus

a †Pauper suz ego z in lãbo/ b rib⁹ a iuuẽtute mea: c exãltat⁹ d aũt hũiliat⁹ sum z †ꝓturbat⁹.

Aliter Uel de exaltatiõe diuitiarꝝ quę datę sunt ecclesię põt exponi. d Exaltat⁹/in diuitijs z potẽtia seculari: e Hũiliatus sum. i. a statu rectitudinis spũalis declinaui. f Et cõturbatus: qz ꝓpter diuitias amissa est multũ in ecclesia/pax z trãquillitas. Etiã expressius potest dici: Exaltat⁹ aũt hũiliatus sum: qz vñ ecclesia videt exaltata z dña facta: inde facta est subiecta z serua. Propter eñ diuitias ecclesia facta ẽ serua ꝓncipũ z tyrãnoꝝ: Uñ iã nõ est ĩ ecclesia q̃ ꝓncipib⁹ z tyrãnis mẽbra ecclesię oppriimẽtib⁹ se audeat opponere/eo q̃ timẽt oẽs diuitijs suis. Quitũ ẽ flagella dñi. Uñ addit: g In me trãsierũt irę tuę. i. flagella tua trãsiert sup me. Sextũ ẽ terror: Uñ dicit: h Et terrores tui cõturbauerũt me. s. timor casus ꝓ peccatũ: timor tribulationũ grauioꝝ: timor futuri iudicij z ęknoꝝ supplicioꝝ. Septimũ est mltiplex psecutio facta ab inimicis ecclię: Uñ dicit: i Circũdederunt me/inimici. s. sarraceni/iudęi/hęretici: k Sicut aqua. i. ex oĩ parte. Sic aqua circũdat hoĩem obturãdo ei aures/os z nares vt respirare nõ possit: ita isti vndiq̃ infestãt eccĺã z volũt ipsã suffocare z submergere. Sed hęc ẽ nauicula petri: q̃ vndis tribulationũ z psecutionũ cõcuti põt: submergi ꝓo non põt. Et vt grauior sit psecutio:

Moraliter * Mũdi sunt oculi tui ne videas malũ. Hiere. xviij. c. Mor sum z nõ faciẽ ostendã eis in die perditiõis eoꝝ. s. in die q̃ peccant z pdunt aĩas suas. Ostẽdit aũt q̃ nõ debet dñs ab eo faciẽ auertere/cũ subiũgit: a Paup sum ego. Hęc est bona ratio: qz Tob. iiij. b. dicit: Noli auertere faciẽ tuã ab vllo paupe. Ps. Desideriũ pauperꝝ exaudiuit dñs. Nõ est autem paup q̃ habet diuitias in corde die et nocte. Uñ de tali paupere dicit Greg⁹. sup Job. xxj. in fi. In rebus terrenis paup z diues q̃uis nõ pari ꝓsperitate fulciant: pari tñ anxietate turbant: qz qõ ille iam cũ metu habet: iste cũ anxietate appetit: et qz habere nõ valet/dolet. Necesse ẽ ergo esse pauperẽ: nõ tñ rebus: sed spũ. Et vt libẽtius paupertatẽ z laborẽs amplectamur/de christo verissime possum⁹ exponere versum istũ: et ad exemplũ ei⁹ ea q̃ hic dicunt/in nobis debem⁹ implere. Dicit eñ nobis christ⁹: a Paup sũ: ita q̃ nõ habeã vbi caput reclinẽ: Matth. viij. c. Ego/cũ põdere dic. Ego. s. filij⁹ dei cui⁹ sũt vniuersę diuitię celestes z trenę. ij. Cor. viij. b. Scit. gratiã dñi nr̃i iesu christi: q̃m ꝓpter nos egen⁹ factus est cũ esset diues. Ad ꝗ monet nos dñs Matth. xix. c. Uade et vẽde oĩa q̃ habes z da paupib⁹/z veni seq̃re me. s. paup/pauperẽ. Et in eodẽ dicit petrus: Ecce/ecce nos reliq̃m⁹ oĩa z secuti sum⁹ te: Sup q̃ dicit beat⁹ Bern. Bñ petre/z nõ ad insipiẽtiã tibi oĩa reliq̃sti: qz sequi non poteras onerat⁹. Sed sũt aliq̃ pauperes delicati: sic sunt ribaldi z histriones in curijs magnatũ: Unde christ⁹ cũ pauptate dat nobis etiã exemplũ pęnitentię z laboris/cũ subiũgit: b Et in laborib⁹: nõ ad horã: sed semp. c A iuuẽtute mea/vsq̃ ad mortẽ. Ab hora eñ natiuitatis suę incępit labor ei⁹: z vsq̃ ad mortẽ durauit. Uñ ecclesia sic incipit narrare passionẽ ei⁹: Vagit infãs inter arta positus p̃sepia z c. Hoc est cõtra delicatos iuuenes/q̃ nolũt facere pęnitentiã donec senescant: cũ tamẽ dicat dñs Thren. iij. c. Bonũ est viro cum portauerit iugũ dñi ab adolescẽtia sua. Sũt etiã aliq̃ pauperes et laborãtes: z ex hoc apud homĩes habent honore: z apud seipsos eleuant in mẽte: Unde ecõtrario dicit

Ps. 9.

Christũ pauperẽ et humilem: pauperes et humiles sequi debemus

g In me trãsierũt irę tuę: z h frores tui ꝓturbauerũt me. Circũdederũt me sic q̃ tota die:

christus: d Exaltat⁹ autẽ. i. leuatus in cruce. e Hũiliatus sum. i. vilis habit⁹ z despect⁹. Et hũiliat⁹. i. hũilis in corde. Phil. ij. a. Hũiliauit semetipsũ/factus obediẽs vsq̃ ad mortẽ. Itẽ exaltat⁹/ab homib⁹/q̃ voluerũt eũ rapere z facere regẽ. Hũiliat⁹ est a seipso: qz fugit z abscõdit se: Job. vj. b. Itẽ/ Exaltat⁹ z fact⁹ magister super discipulos. Hũiliat⁹ est lauãs pedes eorũ: Job. xiij. a. f Et cõturbat⁹/ postmodũ ĩ passiõe. i. simul turbatus corpe et aĩa. Matth. xxvj. d. Tristis est aĩa mea vsq̃ ad mortẽ: Nũc aĩa mea turbata ẽ. Ita nos quãto magis exaltamur: tãto hũiliores esse debem⁹: Ecci. iij. c. Quãto magnus es/hũilia te in omib⁹. Hoc p̃cipue ptinet ad christi vicarios: scz ad p̃latos z p̃dicatores: q̃ q̃ñ super alios exaltant/ eo ipso debẽt hũiliari. Uñ Aug⁹ subditis loquẽs/de p̃lato ait: Honore corã deo p̃latus sit vobis: timore corã deo ꝓstratus sit pedib⁹ vestris. Et cõturbat⁹. Hoc debet sequi: vt licz sint apud se hũiles: nõ tñ alijs inutiles: sed in actiua laborẽt ĩ qua est pturbatio. Luc. x. g. Martha martha sollicita es z turbaris erga plurima. Istũ versum nõ possũt dicere nepotes z cõsanguinei pontificũ z cardinaliũ: a Paup sum z c. Sz ecõtrario/ diues sum z sine laborib⁹. c A iuuẽtute mea. Prębendę eñ eis dant in cunis: Nec ipsi sunt in labore aliquo/ nec corporis/ nec animę. Propter qõ dicit pluraliter: in laboribus. Labor animę/est studiũ vel sollicitudo: Labor corporis/ est arare vl alio modo quocũq̃ operari. De talibus dicit Hiere. xlviij. b. Fertilis fuit moab ab adolescẽtia sua/requieuit in fęcibus suis. Moab interꝑtat ex patre: et significat eos qui ex patre pontifice descendũt per cõsanguinitatẽ. Isti sunt fertiles/nõ pauperes ab adolescẽtia sua: requiescũt in fęcibus diuitiarum z peccatorũ: Non laborant manibus/aut in studio scripturarũ. Sed Soph. j. c. dicit dominus: Visitabo super viros defixos in fęcibus suis. Item qõ seq̃t nõ possũt dicere: d Exaltat⁹ autẽ humiliat⁹ sũ z cõturbatus: quia tales cum exaltant/ inde superbi fiunt et ociosi. Qui autẽ hęc de se vere posset dicere/ bona esset allegatio ad impetrandũ a domino: quia pauperes laborantes z humiles libenter exaudit. Libentius etiã exaudit eos si etiaz sint in tribulatione/ vel flagellati ab ipso: Unde subiungit: g In me transierũt irę tuę: id est diuersas flagellationes recepi ab ira tua. Sed ira eius quosdam percutit in p̃senti ad correctionẽ: Quosdã autẽ pcutere expectat in futuro ad damnationẽ et interitum. Unde hic determinat q̃ de ira in p̃senti intelligit/cum dicit: transierunt. In illis enim quos domin⁹ amat z flagellat hic: transit ira dei. In reprobis autẽ manet: sicut de talibus dicit Job. iij. d. Non videbit vitam sed ira dei manet super eum. De bonis autẽ et ira quę transit super eos: Naum. j. b. In diluuio prętereunte consũmationem faciet loci eius. De malis ꝓo statim subiungit: Et inimicos eius persequent tenebrę. Locus dei est anima iusti siue ecclesia: quę consũmat z perficit in diluuio: id est in abundantia p̃tereuntis irę. Jonę. ij. b. Omnes gurgites tui et fluctus tui super me transierunt. In his autẽ cito deficit homo/ nisi timorẽ dei habeat: sicut dicit Eccĺi. xxvij. a. Si non in timore domini tenueris te instanter/cito subuertet domus tua. Unde addit: h Et terrores tui conturbauerunt me. Job. xlj. c. Territi purgabunt. i Circũdederunt me/ tribulationes/ vel terrores circũdederunt/ad defendendum z muniendum: k Sicut aqua: id est abundanter. Aqua etiam quę circumit castra/munimentũ et defensio est eorum. Exod. xiij. e. Aquę erãt eis pro muro a dextris z a sinistris:

Cõtra nepotes z prelatorum

* Et q̃ñ late

Uel sic: i Circũdederũt me/inimici: scz dęmones/caro/mund⁹. k Sicut aqua. Aqua multũ inopportune se ingerit et circumit/ quęrens locum imum z rimas: et per paruum foramen intrat multum de aqua: sic temptationes valde sunt subtiles et importune: Et si homo eis aliquod foramen

* apertum dimittat

sit persecutio: a Circũdederũt me simul. Octauũ est grauꝰ: qz.ſ.ab amicis etiã tribulationẽ ſuſtinet. Unũ ſubiungit: b Elongaſti a me amicum ⁊ primũ. Amicũ familiaritate iunctũ: et primum/carnali vinculo iũctum. c Et notos meos/per viſum et famam elongaſti: d A miſeria/mea. Omnes eũ relinquebant ⁊ adhuc relinquũt ſãctos: immo etiam perſequuntur eos quãdo videntur eos in tribulatione p/pter fidẽ chriſti: ſicut patet in pſecutionibꝰ martyrũ.

a circũdederũt me ſimul. E lõgaſti a me amicũ ⁊ primũ: et g nõtos meos a miſeria.

e Intellectꝰ ethã iſraelitę.

m Iſericõr (LXXXVIII

Dozaliter ✱ Et qñ late inundãt vndicq/obſideri caſtra nõ poſſũt: Uñ ad abũdantiã denotandã/addit: a Circũdederũt me ſil'. Or aũt obſideri nõ poſſet ꝓpter b/apit cũ ſubiũgit: b Elõgaſti a me amicũ ⁊ primũ ⁊c. ne.ſ.ad me accedẽtes obſideret me. Mõ eñ ab alio fortiorẽ obſidionẽ ſuſtinet hõ q̃ ab amicis ⁊ notis. Uñ Mich.vij.b. Inimici hois domeſtici eiꝰ. Hieronymꝰ. Non eſt efficacior peſtis ad nocendũ q̃ familiaris inimicus.

Aliter ✱ apertum dimittat: ſtatim intrant aquę vſq̃ ad animã eius ⁊ cito ſuffocãt eã. a Circũdederũt me ſil': vt.ſ.ſi vni temptationi reſiſtã/alij ſuccũbã. Job.xix.b. Simul venerũt latrones eius. Matth.xij.d. Aſſumit ſeptẽ alios ſpũs neqores ſe. Circũdant autẽ ſimul:

Pugnã.j.Regl.xvij.a. Cõgregãtes aũt philiſtijm agnia ſua in pęliũ: cõuenerũt in ſochot iudę.

Obſidionẽ.iij.Regl.xx.a. Rex ſyrię cõgregauit omnẽ exercitũ ſuũ/⁊ trigitaduos reges ſecũ/⁊ eqs ⁊ curꝰ et pugnabat cõtra ſamariã: ⁊ obſidebat eã.

Propter Terrorẽ.ij.Paral'.xx.a. dictũ eſt ioſaphat: Uenit cõtra te multitudo magna ⁊c. Et.j. Joſaphat autẽ timore pterritus totũ ſe cõtulit ad rogandũ.

Uociferationem. Eſa.xvij.d. Uę multitudini populoꝝ vt multitudo maris ſonantis.

Uaſtationẽ. Judicl.vj.a. Sicut erãt i herbis cũcta vaſtabant. Et.j. Inſtar locuſtaꝝ vniuerſa cõplebant. b Elongaſti a me ⁊c. Hoc põt dicere q̃libet iuſtꝰ in tribulatiõe ſua. Prouer.xiij.c. Etiã primo ſuo paup erit odioſus: amici ꝗo diuitũ multi. c Et notos meos. Eccl.xiij.d. Humilis cũ ceciderit/expellet etiã a notis. d A miſeria/Oz terribilis res eſt quã oẽs ita fugiũt: Felicitas aũt attrahit quaſi muſcas mel. Sz vere ibi eſt mel ſup ſpinas. Uñ dicit Seneca: Diues quẽ tu felicẽ cũctl admirãrib' credis: ſępe dolet/ſępe ſuſpirat: multi illũ comitant: mel muſcę ſequũtur/cadauera lupi: frumẽtum formicę: prędã ſequit turba iſta nõ hominẽ.

m Iſericordias dñi ⁊c. Expo.pſ. LXXXVIII Titulꝰ. Intellectus ethan iſraelitę. In p̃cedẽti pſalmo egit d tribulatiõe eccłię p quã timor icutit. Sz ne timor degeneret in deſpationẽ/bñ ſequit iſte pſalmꝰ: in q̃ agit de dei miſericordia p quã eſt ſpes. Spes eñ nõ debet eſſe ſine timore: nec ecõuerſo. Unde Deut.xxiiij.b. pręcipit ne altera mola i pignore accipiat. Ethã iterp̃tat robuſtꝰ. Eſt q̃ ſenſus tituli. Hic pſalmꝰ agens de miſericordia dei/eſt intellectus ethã iſraelitę: qz ipſa dei miſericordia intelligit a robuſtl q̃ in tribulatiõe nõ frãgunt: ſed deũ habẽt p̃ oculis ⁊ ſperãt eripi ⁊ ſaluari p miſcõiã eiꝰ. Et ꝗ etiã bñ notat: qz p̃cedẽs pſalmus terminat p miſeriã: Iſte ꝗo incipit a miſcõia. Et ex his patet intẽtio huiꝰ pſalmi/q̃ eſt monere nos vt in deo ſpẽ habeamꝰ. Modꝰ talis eſt: qz ſex ſunt ptitiões. Primo de dei miſcõia et veritate ſe cantaturũ ꝓmittit. Secũdo diuerſis modis dei laudes ⁊ eiꝰ potentiã deſcribit: ibi: Cõfitebunt. Tertio ponit ꝓmiſſiões patris de chriſto: ibi: Tũc locutus es. Quarto illis ꝓmiſſiõibus aduerſa dicit: ibi: Tu vo. Quinto oſtẽdit q̃ ꝓmiſſiões implent i carne chriſti: ibi: Uſq̃quo. Sexto oſtẽdit q̃ ꝓmiſſiões implent etiã in mẽbris/nõ tpaliter: ſz ſpũaliter: ibi: Ubi ſũt ⁊c. Itaq̃ ꝓpha infirmꝰ in ſe: ſed in miſcõia dei robuſtꝰ: ab eadẽ ſic incipit: e Miſericordias dñi i eternũ cantabo. i. laudabo. Miſcõias aũt dicit pluralit/ꝓter plures effectꝰ miſcõię: de q̃bꝰ poſtea dicemꝰ. Una quidẽ i ſe eſt dei miſcõia: ſic eiꝰ eſſentia. Sed qz miſcõia inuitat ad ſpẽ: ſpes autẽ ſine timore inutilis eſt: ideo ſubiũgit: i In generatiõe ⁊ generationẽ. i. corã pñtibꝰ ⁊ futurſ: vl' corã pãtibꝰ veterſ ⁊ nouĩ teſtamẽti: vl' corã iudęis ⁊ gẽtibꝰ. k Annũciabo veritatẽ tuam: id eſt iuſticiã q̃ timorẽ incutit. n In ore meo. Non dicit ex ore: ſed in ore: vt notet q̃ in ore mordetur: non tm̃ trãſit ſicut ſupra: Semp laus eiꝰ in ore meo. Hęc ſũt vni/

f dias dñi in eternũ cantabo. b
g i In generatiõe ⁊ generatiõz:
k l o p r s ãnũciabo veritatẽ tuã in ore m n
m ẽo. Quoniã dixiſti in eter/ q
nũ miſcõia edificabit i cęlis:

Al. tuas dñe

Pſ.35.

Pſ.24.

uerſę vię dñi miſcõia ⁊ veritas: q̃s ſemp cogitat hõ iuſtꝰ: ſperãs ꝓpter ꝓmã: timẽs ꝓpter ſecũdã. Et inẽ has duas molas ſe molit ⁊ ꝓparat volũtati diuinę. Itẽ miſericors eſt dñs ꝓmittẽdo regna cęleſtia: verax in reddẽdo ꝓmiſſa: et hoc ſemp cantaturũ ⁊ laudaturũ ſe ꝓmittit ꝓpha dicẽs: Miſericordias dñi ⁊c. Securꝰ aũt miſcõias ⁊ veritatẽ cãtabo: qz de his certꝰ ſum: p Qñ dixiſti. i. p ſpm̃ ſanctũ mihi reuelaſti q̃ ipietate tpaliter ruẽte: r Miſcõia i eternũ edificabit in cęlis. i. p cęlos. i. apl'os qui p̃dicauerũt miſericordiã dei.

Moraliter ✱ Et veritas tua e Miſericordias dñi in eternum cãtabo. Hęc nõ tm̃ ꝓphę: ſed cuilibet fideli conuenit/maxime homini quem de multis peccatl vel de ſęculo extraxit dñs/vt dicat: Miſericordias dñi i eternũ cãtabo. Zach.j.d. Reuertar ad ✱ hierl'm i miſcõijs.

Moraliter Dicit q̃ vir iuſtꝰ: e Miſcõias/Ecce gratitudo. Col'.iij.c. Grati eſtote. f Dñi/Ecce cõfeſſio ſeruilis conditiõis. Pſ. Seruꝰ tuꝰ ſũ ego. g In eternũ/Ecce pſeuerãtia: Matth. x.c. Qui pſeuerauerit vſq̃ in finem hic ſaluꝰ erit. h Cantabo/Ecce hilaritas.ij. Corl.ix.b. Hilarẽ datorẽ diligit deꝰ. i In generatiõe ⁊ generationẽ ⁊c. Duplex ẽ generatio bonoꝝ. Prima: grę baptiſmalis i eccłia militãte. Alia glię finalis/ſz infinitę in eccłia triũphãte. In vtraq̃ cantat: Sanctus ſanctꝰ ⁊c. ab oibꝰ ſanctl ſm̃ ſtatũ differentẽ. De ꝓma dr in Pſ. Hęc ẽ generatio q̃rẽtiũ dñm. Alia eſt generatio tenẽtium dñm. Eccl.xxiiij.c. A generationibꝰ meis iplemini ⁊c. Et.j. Memoria mea in generatiões ſęculoꝝ. k Annũciabo/alijs: nõ cõtentꝰ ꝓpria ſalute. Apocl.vlt.d. Qui audit dicat veni. l Veritatẽ/euãgelij nõ vanitatẽ phoꝝ. Hiere.x.c Vana ſt ⁊ opꝰ dignũ riſu. m Tuã/nõ mei figmẽti: ſz de nouo teſtamẽto vl' de veteri. n In ore/nõ ſolũ i corde vt meticuloſi q̃ nõ audẽt tyrãnis ꝗitatẽ dicere ne offendãt eos. Itẽ i ore/nõ tm̃ p lr̃as vl' tractatꝰ: vt illi q̃ multa ſcribũt ⁊ nihil dicũt. o Meo/nõ alieno: qd̃ eſt ꝗ epos q̃ p̃dicãt p vicariũ: et alia q̃ laborẽs ſũt mandãt ꝓcuratori: quę aũt ſunt honoris ⁊ deliciaꝝ ⁊ diuitiaꝝ ſibi reſeruãt. Nõ ſic paulꝰ q̃ dicebat Act. xx.f. Nõ eñ ſubterfugi q̃ minꝰ annũciarẽ vobis oñe cõſiliũ dei. Annũciabo/inq̃/ p Qñ dixiſti. q.d. nec me ingerã ad p̃dicandũ donec me mittas: nec cũ me miſeris recuſabo. Hoc ẽ ꝗ duo genera hoim. Quidã eñ ſe ingerit: de q̃bꝰ Hiere.xxiij.e. Nõ mittebã eoſ ⁊ ipi currebãt. Alij aũt licz habeãt mãdatũ/nolũt p̃dicare. Mandatũ hz/q̃cũq̃ officiũ p̃latiõis accepit. Cõtra q̃s dicit Amos.iij.b. Dñs locutꝰ ẽ q̃s nõ ꝓphabit? Propk ꝗ dicit: Annũciabo/qñ dixiſti: miſcõia edificabit in cęlis. i. p̃cepiſti vt p p̃dicationẽ deſtructis vitijs ędificent ſtutes i ſanctl q̃ cęli appellant: miſcõia tũc ędificat cũ opa miſcõię cumulũt. Et dicit q̃ In eternũ/vt ſit pſeuerãtia. Sũt eñ q̃dã q̃ cito incęptã miſcõiã derelinquũt. Oſee. vj.b. Miſcõia vra q̃ſi nubes maturina: ⁊ q̃ſi ros mane ptrãſiẽs. Et etiã ꝓpk meritũ qd̃ ẽ ideficiẽs. Hęc vtraq̃ ratio dr: Eccl.xliiij.b. Illi viri miſcõię ſunt quoꝝ pietates non defuerũt: ⁊ cũ ſemine eoꝝ pſeuerauit bona hęreditas. Nõ tm̃ autẽ ✱ miſericordia

Aliter Vel alit ſm qd̃ hęc dictio miſcõia ẽ ablatiui casus. r Miſericordia. i. p miſcõiã: per opa miſcõię/ s Edificabit i cęlis/ęcna mãſio. Lucl.xvj.c. Facite vob amicos de mãmona iniq̃tatis ⁊c. Domus aũt non ſufficit ſine cibo: Unde addit:

✱ Prępabit veritas